

Tefillah: How Can We Change Hashem's Mind?

1. Sefer Ha'ikarim (4:18)

פרק י"ח תפילה המקראית רוע הגזירה

*מה שהביא האנשים לפkap בתפילה, קרוב למה שהביא אותם לסלק ידיעת ה'. וזה שהם אומרים שלא ימלט הדבר מחלוקת: – אם שנגור מהשם טובמה על אישמה – או לא נגור. ואם נגור – אין צrisk תפילה, ואם לא נגור – אין תועל התפילה לשנות רצון השם לגזור עליו טוב, אחר שלא נגור, שלא ישנה השם מן הרצון אל לא רצון ולא מלא רצון אל רצון. ובעבור זה יאמרו שלא יועל כשרון המעשה אל שגיאו לאדם מהשם בעבورو טוב מה. וכן יאמרו שלא תועל התפילה להשיג טוב מה, או להינצל מרע שנגור עליו.

הכין עצמו לקבלו, ולפי זה נאמר, שכשנגור על האדם טובמה, הנה הוא נגור עליו במדרגה ידועה מכשרון המעשה, וזה כלל י"ודי התורה, וכן כשהנגור עליו רעמה, הנה הוא נגור בהיותו במדרגה ידועה מהרווע או בהכינה ידועה, וכשתשתנה המדרגה ההיא, או ההכינה ההיא, תשנתה הגזירה בהכרחה לטוב או לרע, וזה כמלה שגור על כל הערלים שבמדינה פלונית שייהרגנו, או שניתן לכל אחד כסף זהב. ועمر אחד מהם ונימול, שתשתנה בלי ספק הגזירה ההיא, ותיבטל מעליו לרע או לטוב, כפי ההכינה שנתחדשה באיש

...

וארך ימיך²⁶⁰". שיראה מדבריהם שהגזרות האלוהיות הן הנה בחיות המקבל בהכינה ומדרגה ידועה, ואם התשתנה המדרגה ההיא, תשנתה הגזירה ההיא, ובעבור זה הוא שאמרו: שניינו השם יוועל לבטול הגזירה וכן שניינו המעשה. ומה זה הצד הוא שתועל התשובה לרשות. שעיל ידי התשובה הוא כאילו נהפק לאיש אחר, שלא נגורה עליו אותה גזירה. שהרי אהאב

2. Rambam Hilchos Teshuva (2:4)

הרבה מן הדבר שחתא בו ומשנה שמו – כלומר אני אחר ואני אותו איש שעשה אותן המעשים ומשנה מעשייו כוון לטובה ולדרך ישרה ונולח מקומו. שגנות

3. R' Shimshon Pincus (*She'arim B'Tefillah- Pesicha*)

מבוקשו. אבל יש בתפילה יסוד נוסף, והוא מה שרגיל בספריו הקדומים, שהתפילה היא השער והדלת לאוצרות שמיים, פירוש הדבר גם אם זכאי האדם

שעריהם	פרק פותיחה	בתפלה	ט
--------	------------	-------	---

עוי מעשי או דרכי חסדו יنبي לאיזו ברכה או ישועה, והטוב ההוא עומד מוכן
בשבילו, לא יבוא לו הטוב ההוא אלא עוי תפילה, שכן הוא עניין התפילה שהיא
השער שהכל עבר דרכו, ובלי שייעבור דרך שער התפילה לא יצא שום דבר לפועל.

4. *Rashi Breishis 2:5*

טלחן נִיְלָה מִלְגָן עַל פְתַח קָרֻקָע עַמְדוּ עַד יוֹם וֵי
וְלֹמֶה כִּי נִיְלָה קָמְנִיר וּמִ"עַ נִיְלָה קָמְנִיר לְפִי שְׁלָדָה לְנִי
לְעַנְחָה לְמַתְּהָמָה וְלֹמֶן מְלִיכָה נְטוּנָמָן בְּלַגְמִים וּכְצִבְעָה
לְדָס וּלְעַד עַכְס לְוַרְךְ נְעוּלָס טְמַפְלָן עַלְיקָס וְלֹרְדוֹ
וְלֹמֶנוֹת הַלְּילִינוֹת וְלַדְאָמִיס: הֵא אֱלֹהִים. ס' קוֹה שָׁמוֹ

ר"ש
(ח) טרם יהיה בארץ. כל טرس צגמלה נסן עד
לְגַם הַסּוֹל וְלֹא נִסְן קָדָס וְלֹא נִפְעַל נָמֵל כְּנָסִים
כְּלָאָר יְלָמֵר כְּקָדִיס וְהַז מְוִילָת וְעַד חַמְרָה זְכִיר טְלָס
מִלְאָמָן. עַדְיָן נִלְמָדָן חַזְקָה זְהָבָה זְמָרָה עַדְיָן נִלְמָד
סִיחָה נְלָחָן צְבָנָמָרָה נְרִיחָה סְעָולָה צְצִקָּי קָוָס צְנָכָה
לְדָס וְלֹא עַגְעָן כְּפָדָה עַדְיָן נִלְמָד וְנִגְגָה צְלָמָוג וְמוֹלָה

5. *Yoma 76a*

בשנה עמד ופסק מזונתו בכל יום ורויה
מקבילפני אביו כל יום אף ישראל מי שיש
לו ארבעה וחמשה בנים היה דואג ואומר
שמע לא ירד מן מהר ונמצאו כולם מרים
ברעב נמצאו כולם מכובדים את לבם לאביהם
שבשמיים דבר אחר שהוא אוכלן אותו

הנין איש מואהש שאל תלמידיו את רבי
שמעון בן יוחי מפני מה לא ירד להם לישראל
מן פעם אחת בשנה אמר להם אם של لكم
משל למה הדבר ומה מלך בשור ודם שיש
לו בן אחד פסק לו מזונתו פעם אחת בשנה
ולא היה מקביל לפני אביו אלא פעם אחת

6. *Maharal (Chiddushei Agados- Bava Kama 92a)*

ברוך הוא להבטחו לעדרין שכרו הרבה מאד, ולאלו
לא מתפלל אברהם על אבימלך היה מה שעשה
הקדוש ברוך הוא אליו שנתן לו בן, מעט מזוכיותו,
עכשו שהיה מתפלל על אבימלך ובזכות זה היה
הקדוש ברוך הוא נותן לו בן היו כל צדקותיו
כבותחה ולא היה לו שום נקי מזוכיותו כלל. ועוד
דכל דבר אף על גב שרatoi ובודאי יבא צרייך
שיהיה סבה שיצא הבטחה לפועל כי השם יתרברך
מסבב דבר שהוא הכנה שתצא הבטחה לפועל והיה
מסבב דבר זה שהיה אברהם מתפלל بعد אבימלך
וראוiji שהייה גענה תחליה.

7. Bnei Yissaschar (Igra D'Kallah Acharei Mos)

דתנה הצור תמים פועלו וחילילה לא יעתת משפט,
והנה אם חטא אדם וראוי לקבל עונש בחטאו בין
בגופו בין במוחו, הנה יגיע צער גדול נם לבניו
חיו נם לאביו ואמו נם לאהיו ואחותו טריעיו, והנה
הנמ שעהונש איתן שהוא בכל, כי כל הקרוב קרוב
מצער ביותר, וכי הרחקות נטמעת הצער, עם
כל זה לכל אחד מגע איזה צער. והנה אם האדם
שגעש החטא, מה חטאו האנשים המקורבים שמנגע
نم להם צער שמצעריהם בצערו, וחילילה לומר
שיתענוו بلا משפט. אלא על כרחך הכל אמרת
והכל בדין, דדין באותו העת את כל האנשים
המקורבין והאהובים, ומגע לכל אחד כפי הדין כל
כך צער, וטעניש השيء את האדם השגעש, ועל ידי
זה מקבל כל אחד כפי הצער המגע לו בעבריו החטא
שהחטא בעצמו. ובאם היה בתורה הללו אפילו
איש אחד שאינו ראוי לקבל הצער, מטיילא ינצל
نم האיש החוטא מהגעש הקבוע לו בטע וסמן,

8. Igros Moshe (Yo"D 4:51)

נמצא לפ"ז שני שמי שմבקש מחברו, מי שהוא אף אדם
פשוט ואף אינו נזהר במצבות כל כך ואף עד לגרועים
מאלו, אם אך הוא מאמין בהשיות, בין שביקשו בעל פה
בין שביקשו בכתב, צריך להתפלל עבורו להשיות.
דאפשר שהשיות יהוש לתפילהו ולברכתו מאיזה טעם,
כי הוא יודע וזוכר כל מעשה ומחשבה של כל איש
ואיש, ואפשר שיש לו איזה זכות שיקבל השיות תפילהו
בשביל זה. גם זה גופא שמצער בעצרו של חברו
ורוצה בטובתו, שקיימים בו מוצאות ואהבת לרעך, הוא
זכות שישיך שיקבל השיות תפילהו.